

Πώς μπορούν να αλλάξουν οι καταστροφικές πολιτικές που επιβάλλει ο Σόιμπλε και οι όμοιοί του; Είναι συμβατή η ένταξη στην ευρωζώνη με τη Δημοκρατία;» διερωτάται ο Φίλιπ Λεγκρέν, πρώην οικονομικός σύμβουλος του προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής την περίοδο 2011-2014, σε άρθρο του στο περιοδικό Foreign Policy.

«Οι εκλογές δεν αλλάζουν τίποτα» ισχυριζόταν, όπως αναφέρεται στο άρθρο, ο Γερμανός υπουργός Οικονομικών, πριν από τις βουλευτικές εκλογές στην Ελλάδα, οι οποίες ανέδειξαν μια ριζοσπαστική αριστερή κυβέρνηση, που δεσμευόταν να θέσει τέλος στη λιτότητα και να ζητήσει ελάφρυνση του χρέους από τους πιστωτές της στην ευρωζώνη». Ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε επέμενε πως «η νέα ελληνική κυβέρνηση οφείλει να αποδεχθεί τους όρους που πέτυχαν οι προκάτοχοί της» προστίθεται.

Σύμφωνα με τον αρθρογράφο, «σε μεγάλο βαθμό, η νέα κυβέρνηση λειτούργησε με αυτό τον τρόπο, παρά τις προεκλογικές δεσμεύσεις της». «Αυτό δεν αποτελεί μόνο ένα ελληνικό ζήτημα. Εκλογές αναμένονται στην Ισπανία αργότερα φέτος, ενώ οι ριζοσπαστικοί αριστεροί του Podemos προηγούνται στις δημοσκοπήσεις. Πράγματι, σε όλες σχεδόν τις εκλογές, μετά το ξέσπασμα της κρίσης, οι ψηφοφόροι ανέτρεψαν τις κυβερνήσεις τους, για να ζητήσει αμέσως μετά ο Σόιμπλε και οι προστατευόμενοί του στην ευρωζώνη ότι πρέπει η νέα κυβέρνηση να μείνει προσκολλημένη στις αποτυχημένες πολιτικές που μόλις είχαν απορρίψει οι ψηφοφόροι» σημειώνει.

Στη συνέχεια του άρθρου, μεταξύ άλλων, επισημαίνεται: «Το 2012, για παράδειγμα, ο Φρανσουά Ολάντ κέρδισε την προεδρία της Γαλλίας με την υπόσχεση ότι θα θέσει τέλος στη λιτότητα, αλλά υποχρεώθηκε σύντομα σε υποχώρηση από το Βερολίνο. Πέρυσι, με την εντολή που έλαβε από τη σαρωτική του νίκη στις ευρωεκλογές του Μαΐου, ο μεταρρυθμιστής Ιταλός πρωθυπουργός Ματέο Ρέντσι ζήτησε αλλαγές στους δημοσιονομικούς κανόνες, ώστε να προβεί η ιταλική κυβέρνηση σε περισσότερες επενδύσεις, αλλά το αίτημά του απορρίφθηκε. Συχνά, οι πολιτικοί αθετούν προεκλογικές υποσχέσεις όταν βρεθούν αντιμέτωποι με την σκληρή πραγματικότητα της διακυβέρνησης. Πρόκειται για ένα θλιβερό χαρακτηριστικό της Δημοκρατίας».

Ο αρθρογράφος διατυπώνει την άποψη ότι «οι περιορισμοί ωστόσο της Δημοκρατίας στην

Ο Σόιμπλε καταστρέφει την Ευρώπη

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Σάββατο, 07 Μάρτιος 2015 15:40 -

ευρωζώνη είναι απολύτως πραγματικοί. Το 2011, οι Αρχές της ευρωζώνης απομάκρυναν μάλιστα από τα καθήκοντά τους δύο εκλεγμένους πρωθυπουργούς, στην Ιταλία και στην Ελλάδα, τον τελευταίο επειδή είχε την "θρασύτητα" να προσφέρει στους Έλληνες δημοψήφισμα για τις άδικες συνθήκες που τους επέβαλε η Γερμανία, ενώ τους αντικατέστησαν από υπάκουους μη εκλεγμένους τεχνοκράτες».

Σε άλλο σημείο της εκτενέστατης ανάλυσής του, ο Φιλίπ Λεγκρέν υπογραμμίζει ότι «οι Γερμανοί βασίζονται στις αρχές της ευρωζώνης για να τη γλιτώσουν, ενώ η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υποκλίνεται στο Βερολίνο. Όταν όμως οι ψηφοφόροι αλλού επιθυμούν τις αλλαγές κάποιων πραγμάτων, αποκλειστικά στις δικές τους χώρες, η απάντηση είναι: "Nein, nein, nein. Δεν υπάρχει εναλλακτική λύση". Στην περίπτωση της Ελλάδας, η γερμανική κυβέρνηση χρησιμοποίησε ένα ακόμη πιο υποκριτικό επιχείρημα. Δεν υπάρχει τίποτα το αντιδημοκρατικό στον εξαναγκασμό της ελληνικής κυβέρνησης να υποκύψει στη βούληση του Βερολίνου. Αντίθετα, ισχυρίζεται ο Σόιμπλε, ότι "η Αθήνα οφείλει να σεβαστεί τις επιθυμίες των ψηφοφόρων σε άλλες χώρες της ευρωζώνης". Είναι αλήθεια ότι οι φορολογούμενοι της Γερμανίας και σε όλη την ευρωζώνη έχαναν -άδικα- εάν η Ελλάδα πετύχαινε την ελάφρυνση του χρέους που χρειάζεται για να ανακάμψει. Αλλά, γιατί συμβαίνει αυτό; Συμβαίνει επειδή η Μέρκελ παραβίασε τον κανόνα της "μη διάσωσης", θέτοντας τα συμφέροντα των γερμανικών τραπεζών πάνω από εκείνα των Ευρωπαίων πολιτών-συμπεριλαμβανομένων των Γερμανών- και θέτοντας τους Ευρωπαίους τον έναν απέναντι στον άλλον. Εάν οι Γερμανοί ψηφοφόροι συνειδητοποιούσαν ότι η Μέρκελ και ο Σόιμπλε τους είπαν ψέματα και ότι τους πούλησαν, δεν θα έπεφταν στην εθνικιστική παγίδα να κατηγορούν τους Έλληνες για τα παραπτώματα των τραπεζών τους και της κυβέρνησής τους!».

Τέλος, ο αθρογράφος τονίζει: «Για να επιτύχει ελάφρυνση του χρέους, η Ελλάδα οφείλει να αποκαλύψει την μπλόφα της Γερμανίας, όπως επιχειρηματολόγησα πριν από δύο εβδομάδες, και να είναι έτοιμη να εκδώσει ένα παράλληλο νόμισμα. Η τετράμηνη παράταση που δέχθηκε η Αθήνα από τους πιστωτές της στην ΕΕ, τον προηγούμενο μήνα, παρέχει στη νέα ελληνική κυβέρνηση τον χρόνο για να επεξεργαστεί σε βάθος τη στρατηγική της. Αλλά, ευρύτερα, πώς θα μπορούσε να αποκατασταθεί η δημοσιονομική Δημοκρατία; Είναι τόσο ο θυμός και η έλλειψη εμπιστοσύνης που δημιούργησε η κακοδιαχείριση της κρίσης ώστε καθιστούν πολιτικά αδιανόητα, προς το παρόν, τα βήματα προς ένα δημοκρατικό φεντεραλισμό. Μια πιο καλή επιλογή θα αποτελούσε η αποκατάσταση του κανόνα της "μη διάσωσης", μαζί με την ελευθερία των κυβερνήσεων να ανταποκρίνονται στις μεταβαλλόμενες οικονομικές συνθήκες και πολιτικές προτεραιότητες, υπό τους περιορισμούς της βούλησης των αγορών να δανείσουν ή εντέλει υπό τον κίνδυνο χρεοκοπίας.

Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα θα είχε επίσης την αποστολή να λειτουργεί ως ο

Ο Σόιμπλε καταστρέφει την Ευρώπη

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Σάββατο, 07 Μάρτιος 2015 15:40 -

κατάλληλος δανειστής έσχατης ανάγκης σε κυβερνήσεις με πρόβλημα ρευστότητας, διαφορετικά το ευρώ θα μπορούσε να διαλυθεί. Το να αφαιρείς από τους ψηφοφόρους το δικαίωμα να προβαίνουν σε θεμιτές οικονομικές και πολιτικές επιλογές είναι απαράδεκτο, και όπως αποδεικνύει η τραγική ιστορία της Βαϊμάρης στη Γερμανία, η επιβολή δυσβάστακτων αποπληρωμών σε μισητούς ξένους πιστωτές οδηγεί στον πολιτικό εξτρεμισμό. Όπως επισήμανε ο Μάρτιν Γουλφ στους Financial Times, "η ευρωζώνη έχει ως σκοπό να αποτελέσει μια ένωση δημοκρατιών, όχι μια αυτοκρατορία". Οι Μέρκελ και Σόιμπλε θα πρέπει να το θυμούνται αυτό».

Πηγή: Αθηναϊκό Πρακτορείο